

prima instanță – A. Garbuz
instanța de apel – E. Ababei, G. Polivenco, E. Rățoi

dosarul nr.2rac-558/15

ÎNCHEIERE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Asociația Întreprinderilor „Partenitate”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Asociației Întreprinderilor „Partenitate” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Asinaris”, Agenția Proprietății Publice cu privire la repunerea în termen, anularea ordinului, a procesului - verbal și a contractului de vânzare – cumpărare a imobilelor, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Asociația Întreprinderilor „Partenitate” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 23 iunie 2014

c o n s t a t ă

La 15 aprilie 2013 Asociația Întreprinderilor „Partenitate” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Asinaris” și Agenției Proprietății Publice, intervenienți accesorii Societatea pe Acțiuni ”Omagiu”, Oficiul Cadastral Teritorial Rîșcani și notarul Lucia Matushevski cu privire la anularea ordinului nr.7 din 28 aprilie 1999 cu privire la formarea comisiei pentru comercializarea activelor neutralizate, anularea procesului verbal nr. 1 din 17 mai 1999 cu privire la rezultatele licitației și declararea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1567 din 03 august 1999 nul.

În motivarea acțiunii reclamantului a indicat că, Societatea pe acțiuni “Omagiu” a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la 14 mai 1996, fiind constituită în urma reorganizării Întreprinderii principale de arendă cu cărți, cu cota proprietății private de 100%. În capitalul statutar al SA “Omagiu” la momentul fondării au fost incluse 19 obiecte imobiliare și anume magazine librării “Luminița”, amplasate în mai multe localități din r-lui Rîșcani.

Asociația Întreprinderilor „Partenitate” este acționar al SA “Omagiu” având în proprietate 12319 acțiuni.

Precizează că a solicitat SA "Omagiu" prezentarea informației cu privire la situația patrimoniului societății la moment în coraport cu data fondării societății.

Astfel, a făcut cunoștință cu hotărârile Consiliului de conducere a SA "Omagiu" din anul 1998, în baza cărora au fost înstrăinate la licitație mai multe bunuri imobile, printre care și imobilul magazin librărie "Luminița" - amplasat în s. Răcăria, r-ul Rîșcani.

Analizînd actele care i-au fost puse la dispoziție, Asociația Întreprinderilor „Partenitate” a constatat că în conformitate cu Adeverința de privatizare nr. 8/03 din 19 februarie 2007 bunul imobil - magazin de cărți din s. Răcăria, a fost inclus în capitalul social al societății odată cu fondarea ei în 1996.

În cadrul examinării dosarului inițial la cererea de chemare în judecată a CF "Europa Trust " SA împotriva SA "Omagiu" și Asociația Întreprinderilor „Partenitate” cu privire la anularea hotărârilor Consiliului SA "Omagiu" din anul 1999, s-a decis înstrăinarea bunurilor imobile din satele Pelenia, Răcăria, Sturzeni, Corlăteni –decizie anulată prin hotărîrea Judecătoreiei Botanica municipiul Chișinău din 13 aprilie 2012.

Indică reclamantul că, la 17 februarie 1999 Departamentul Privatizării și Administrării Proprietății de Stat, prin actul nr. 36/03, a permis comercializarea magazinului librărie din s. Răcăria, iar la 17 mai 1999 a avut loc licitația privind înstrăinarea imobilului din s. Răcăria.

Conform procesului - verbal nr. 1 din aceeași dată cu privire la rezultatele licitației, câștigător al licitației a fost desemnat SRL "Asinaris".

Precizează reclamantul că, contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil - magazinul librărie din s. Răcăria, a fost încheiat între SA "Omagiu" și SRL „Asinaris” la 03 august 1999 și înregistrat la notarul Lucia Matușevici cu numărul 1567.

Din aceste considerente susține reclamantul că nu a avut posibilitatea de a se adresa în instanța de judecată cu prezenta acțiune, or acesta nu a cunoscut despre înstrăinarea bunului imobil litigios pînă în anul 2012, cînd fiind parte pe dosarul nr. 2e-232/12, a aflat despre tranzacțiile contestate.

În conformitate cu prevederile art. 116 alin.(1) CPC RM, reclamantul a solicitat a fi repus în termenul de contestare.

Mai indică reclamantul că hotărîrea Consiliului de administrare a SA „Omagiu”, prin care s-a hotărît a vinde imobilele din satele Pelenia, Răcăria Sturzeni și Corlăteni, a fost anulată, iar actele care se solicită a fi anulate sunt niște acte subsecvente hotărîrii anulate, din care cauză urmează cu titlu de consecință a fi anulat ordinul nr.7 din 28 aprilie 1999 a procesului - verbal nr. 1 din 17 mai 1999, precum și declarată nulitatea contractului de vânzare-cumpărare nr.1567 din 03 august 1999, acte care sunt rezultatul executării unei hotărîri anulate.

Actul juridic declarat nul are efect retroactiv fiind considerat inexistent, fapt ce lipsește de efecte juridice actele juridice care au fost încheiate ulterior acestuia, ca acte juridice subsecvente.

La 04 decembrie 2013 și 21 ianuarie 2014 reclamantul a înaintat cereri cu privire la concretizarea pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat repunerea în

termenul de prescriere a acțiunii, anularea ordinului nr.7 din 28 aprilie 1999 cu privire la formarea comisiei pentru comercializarea activelor neutralizate, anularea procesului - verbal nr. 1 din 17 mai 1999 cu privire la rezultatele licitației și declararea nulității contractului de vânzare- cumpărare nr.1567 din 03 august 1999.

Prin hotărârea judecătorească Rîșcani din 23 iunie 2014, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Asociația Întreprinderilor „Partenitate” și menținută hotărârea Judecătorească Rîșcani din 23 iunie 2014.

La 05 ianuarie 2015 Asociația Întreprinderilor „Partenitate” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a examinat apelul încălcând normele de drept material și procedural.

În susținerea celor indicate precizează Asociația Întreprinderilor „Partenitate” că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii și prin urmare a fost emisă o hotărâre ilegală și lipsită de temei juridic.

Recurentul reiterează că instanța urma să i-a în considerație faptul că decizia Consiliului de la acel moment cu privire la înstrăinarea bunurilor ca active neutilizate, nu a fost adoptată doar în privința imobilului din s. Răcăria, ci în privința a 4 bunuri imobile, valoarea totală a cărora constituie mai mult de 10% din capitalul social al SA ”Omagiu”, prin urmare instanța urma să aprecieze valoarea — bilanț a bunurilor în ansamblu, nefiind admisibilă divizarea pe părți a valorii acestora în cadrul examinării judiciare. Mai mult, conform statutului SA ”Omagiu” pentru efectuarea tranzacțiilor ce depășeau valoarea de 10% din capitalul social, era obligatoriu votul unanim al membrilor consiliului societății.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Asociația Întreprinderilor „Partenitate” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Asociația Întreprinderilor „Partenitate” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Asociația Întreprinderilor „Partenitate” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul Asociației Întreprinderilor „Partenitate” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat